Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/6/EK IRÁNYELVE

(2003. január 28.)

a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés)

(HL L 96., 2003.4.12., 16. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 2008/26/EK irányelve (2008. március 11.)	L 81	42	2008.3.20.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/6/EK IRÁNYELVE

(2003. január 28.)

a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([3]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([4]),

mivel:

(1) A pénzügyi szolgáltatások valódi egységes piaca elengedhetetlen a Közösségen belüli gazdasági növekedéshez és munkahelyteremtéshez.

(2) Az integrált és hatékony pénzügyi piac megköveteli a piac integritását. Az értékpapírpiac zavartalan működése és a piacok iránti közbizalom a gazdasági növekedés és a prosperitás előfeltételeit képezi. A piaci visszaélés sérti a pénzügyi piacok integritását, valamint aláássa az értékpapírok és a származtatott pénzügyi eszközök iránti közbizalmat.

(3) „A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című, 1999. május 11-i bizottsági közlemény intézkedéssorozatot határoz meg a pénzügyi szolgáltatások egységes piacának megteremtésére. A 2000 áprilisában tartott lisszaboni Európai Tanács megkövetelte ennek a cselekvési tervnek 2005-ig történő végrehajtását. A cselekvési terv hangsúlyozza annak szükségességét, hogy irányelvet kell kidolgozni a piaci manipuláció ellen.

(4) A 2000. július 17-i ülésén a Tanács létrehozta az európai értékpapírpiacok szabályozásával foglalkozó bölcsek bizottságát. Záró beszámolójában a bölcsek bizottsága új jogalkotói technikák bevezetésére tett javaslatot, amelyek a következő négy szintet magában foglaló megközelítésen alapulnak: keretelvek, végrehajtási intézkedések, együttműködés és végrehajtás. Az 1. szintnek, – amely ennek az irányelvnek a szintje –, átfogó, általános „keretelvekre” kell korlátozódnia, a 2. szinten pedig a Bizottság által egy bizottság segítségével elfogadandó technikai végrehajtási intézkedéseknek kell szerepelniük.

(5) A 2001 márciusában tartott stockholmi Európai Tanács által elfogadott állásfoglalás megerősítette a bölcsek bizottságának záró beszámolóját és a javasolt négyszintű megközelítést, amely azt a célt szolgálja, hogy hatékonyabbá és átláthatóbbá tegye az értékpapírokkal kapcsolatos közösségi jogalkotás szabályozási folyamatát.

(6) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. február 5-i európai parlamenti állásfoglalás – a Parlament előtt a Bizottság által ugyanazon a napon tett ünnepélyes nyilatkozat alapján, valamint az Európai Parlament e folya-

([1]) HL C 240. E, 2001.8.28., 265. o.
([2]) HL C 80., 2002.4.3., 61. o.
([3]) HL C 24., 2002.1.26., 8. o.
([4]) Az Európai Parlament 2002. március 14-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2002. július 19-i közös álláspontja (HL C 228. E, 2002.9.25., 19. o.) és az Európai Parlament 2002. október 24-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

▼B

matban betöltött szerepének biztosításáról szóló, a belső piacért felelős biztos által a Parlament gazdasági és pénzügyi bizottsága elnökének címzett 2001. október 2-i levél alapján – szintén megerősítette a bölcsek bizottságának beszámolóját.

(7) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([1]) összhangban kell

(9) A végrehajtási intézkedések tervezetének első alkalommal történő továbbításától számított három hónapos időtartamot kell biztosítani az Európai Parlament számára az intézkedések megvizsgálására és a véleménynyilvánításra. Sürgős és kellően indokolt esetben azonban ez az időtartam lerövidíthető. Amennyiben az Európai Parlament ezen az időtartamon belül állásfoglalást fogad el, a Bizottságnak újra meg kell vizsgálnia az intézkedéstervezetet.

(10) A pénzügyi és technikai fejlődés új eredményei – így az új termékek, az új technológiák, a határokon átnyúló tevékenységek erősödése és az Internet – fokozott ösztönzést, valamint egyre több eszközt és lehetőséget teremtenek a piaci visszaélésre.

(11) A piac integritásának védelmét szolgáló, meglévő közösségi jogi keret hiányos. A jogi előírások tagállamonként eltérőek, a gazdasági szereplők pedig ebből adódóan gyakran bizonytalanok a fogalmak, meghatározások és a végrehajtás tekintetében. Egyes tagállamokban nincs jogszabály a tisztességtelen árfolyam-befolyásolásra és a félrevezető információk terjesztésére vonatkozóan.

(12) A piaci visszaélés bennfentes kereskedelemből és piaci manipulációból áll. A bennfentes kereskedelem elleni jogszabályok célja megegyezik a piaci manipuláció elleni jogszabályok céljával: ez a közösségi pénzügyi piacok integritásának biztosítása és az e piacok iránti befektetői bizalom erősítése. Ezért célszerű összevont szabályokat elfogadni, amelyek mind a bennfentes kereskedelemmel, mind a piaci manipulációval szemben fellépnek. Egy egységes irányelv a Közösség egészében biztosítani fogja, hogy a feladatok elosztása, a végrehajtás és az együttműködés azonos keretben történjen.

(13) A bennfentes kereskedelemről szóló szabályok összehangolásáról szóló, 1989. november 13-i 89/592/EGK tanácsi irányelv ([2]) elfogadása óta a pénzügyi piacokon és a közösségi jogszabályokban bekövetkezett változások miatt az említett irányelv helyébe – a piaci manipuláció elleni jogszabályokkal való összhang biztosítása érdekében – új irányelvnek kell lépnie. Új irányelvre van szükség a közösségi jogszabályokban lévő „kiskapuk” megszüntetése érdekében is, amelyeket jogellenes cselekmények elkövetésére használhatnak fel, és amelyek aláásnák a közbizalmat, és így hátrányosan befolyásolnák a piacok zavartalan működését.

(14) Ez az irányelv választ ad a tagállamok által a 2001. szeptember 11-i terrortámadásokat követően a terrorista tevékenységek finanszírozása elleni küzdelem tekintetében kifejezett aggodalmakra is.

(15) A bennfentes kereskedelem és a piaci manipuláció akadályozza a piac teljes és megfelelő átláthatóságát, amely előfeltétele annak, hogy az integrált pénzügyi piacokon az összes gazdasági szereplő részt vehessen a kereskedésben.

(16) A bennfentes információ olyan pontos információ, amelyet nem hoztak nyilvánosságra, és amely közvetlenül vagy közvetve pénzügyi eszközök egy vagy több kibocsátójával, illetve egy vagy több pénzügyi eszközzel kapcsolatos. Az az információ, amely jelentős hatást gyakorolhatna valamely szabályozott piacon az

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.
([2]) HL L 334., 1989.11.18., 30. o.

▼B

áralakulásra vagy ármeghatározásra, olyan információnak tekinthető, amely pénzügyi eszközök egy vagy több kibocsátójával, illetve ezekhez kapcsolódó egy vagy több származékos pénzügyi eszközzel közvetetten kapcsolatos.

(17) A bennfentes kereskedelem tekintetében figyelembe kell venni azokat az eseteket, amikor a bennfentes információ nem valamely foglalkozásból vagy tisztségből, hanem bűncselekményből származik, amelynek az előkészítése vagy megvalósítása jelentős hatást gyakorolhatna egy vagy több pénzügyi eszköz árára, vagy a szabályozott piacon mint olyanon végbemenő ármeghatározásra.

(18) Bennfentes információ felhasználása akkor áll fenn, ha olyan személy vásárol vagy idegenít el pénzügyi eszközöket, aki tudja, vagy akinek tudnia kellett volna, hogy a birtokában lévő információ bennfentes információ. E tekintetben az illetékes hatóságoknak azt kell megállapítaniuk, hogy az adott helyzetben általában elvárhatóan és ésszerűen eljáró személy mit tudna, illetve neki mit kellett volna tudnia. Ezen túlmenően, pusztán az a tény, hogy bennfentes információval rendelkező tőzsdei kereskedők, szerződő félként tevékenységre jogosult testületek, illetve megbízások harmadik személyek nevében történő teljesítésére felhatalmazott személyek, az első két esetben pénzügyi eszközök vételével vagy eladásával kapcsolatos jogszerű üzleti tevékenységüket folytatják, illetve az utolsó esetben a megbízást szabályszerűen teljesítik, önmagában nem tekinthető bennfenntes információk felhasználásának.

(19) A tagállamoknak fel kell lépniük az ügyfelek megbízásainak ismeretében kötött saját ügyletek gyakorlata („front running”) ellen, beleértve az árualapú származtatott ügyletek terén megvalósuló ilyen gyakorlatot is, amennyiben az ilyen gyakorlat az ebben az irányelvben foglalt meghatározások alapján piaci visszaélést valósít meg.

(20) Az a személy, aki olyan ügyletet köt, illetve olyan vételi vagy eladási megbízást ad, amely piaci manipulációnak minősül, bizonyíthatja, hogy az ügylet megkötésére, illetve a vételi vagy eladási megbízás adására jogos indokai voltak, és hogy az ügylet, illetve a vételi vagy eladási megbízás megfelelt az érintett szabályozott piacon elfogadott gyakorlatnak. Ennek ellenére szankcióval sújtható, ha az illetékes hatóság megállapítja, hogy más, jogszerűtlen indok is meghúzódott a szóban forgó ügylet, illetve vételi vagy eladási megbízás mögött.

(21) Az illetékes hatóság az ezen irányelv hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkozóan iránymutatást adhat, például a bennfentes információnak az árualapú származtatott ügyletek tekintetében történő meghatározására vonatkozóan, vagy az elfogadott piaci gyakorlatok meghatározásának a piaci manipuláció meghatározásával összefüggésben történő alkalmazására vonatkozóan. Ezeknek az iránymutatásoknak összhangban kell lenniük az irányelv rendelkezéseivel és a komitológia szerinti eljárásnak megfelelően elfogadott végrehajtási intézkedésekkel.

(22) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy megválasszák a legalkalmasabb módszert arra a szabályozásra, amely a pénzügyi eszközöket, illetve a pénzügyi eszközök kibocsátóit illetően elemzéseket készítő vagy terjesztő személyekre, illetve a befektetési stratégiát ajánló vagy javasló más tájékoztatókat készítő és terjesztő személyekre vonatkozik, beleértve az önszabályozás megfelelő mechanizmusait, amelyeket a Bizottságnak be kell jelenteni.

(23) A bennfentes információknak a kibocsátók által az internetes honlapjukon történő elhelyezésének összhangban kell lennie a személyes adatok kezelése vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október

▼B

24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([1]) a személyes adatok harmadik országok számára történő továbbítására vonatkozóan megállapított szabályokkal.

(24) A nyilvánosság gyors és hiteles tájékoztatása erősíti a piac integritását, ezzel szemben a kibocsátók általi szelektív információszolgáltatás a pénzügyi piacok iránti befektetői bizalom elvesztéséhez vezethet. A hivatásos gazdasági szereplőknek a piac integritásához különféle eszközökkel kell hozzájárulniuk. Az ilyen intézkedések közé tartozhatnak például a „szürke listák”, a szenzitív kategóriákba tartozó munkaerő általi részvénykereskedés pontosan meghatározott időszakokra való korlátozása („window trading”), a belső magatartási kódexek alkalmazása, valamint a vállalkozás részlegeinek olyan módon történő elválasztása, hogy bennfentes információk illegális felhasználásának elkerülését biztosítsa („Chinese walls”). Az ilyen megelőző intézkedések csak akkor járulhatnak hozzá a piaci visszaélések elleni küzdelemhez, ha végrehajtásuk következetes és ellenőrzésük szigorú. A végrehajtás megfelelő ellenőrzése például abból állhat, hogy az érintett szervezetekben törvényességi felügyelőket jelölnek ki, független könyvvizsgálók pedig időszakos ellenőrzéseket végeznek.

(25) A korszerű kommunikációs módszerek lehetővé teszik a pénzügyi piaci szakemberek és a magánbefektetők számára a pénzügyi információkhoz való hozzáférés terén az egyenlő bánásmód fokozottabb érvényesülését, de ugyanakkor növelik a hamis vagy félrevezető információk terjesztésének a kockázatát is.

(26) A kibocsátóknál vezetői feladatokat ellátó személyek, valamint adott esetben a velük szoros kapcsolatban álló személyek által lebonyolított ügyletek fokozottabb átláthatósága megelőző intézkedést jelent a piaci visszaélés ellen. Az ilyen ügyletek legalább egyedileg történő közzététele szintén nagyon értékes információforrás lehet a befektetők számára.

(27) A piac működtetőinek hozzá kell járulniuk a piaci visszaélés megelőzéséhez, és a manipulatív piaci gyakorlatok megelőzésére és felderítésére irányuló strukturális rendelkezéseket kell elfogadniuk. E rendelkezések közé tartozhatnak a következőkre vonatkozó előírások: a megkötött ügyletek átláthatósága, az árfolyamszabályozási megállapodások teljes körű nyilvánosságra hozatala, a szakaszos ügyletkötés tisztességes rendszere, az atipikus megbízások felderítésére szolgáló hatékony rendszer bevezetése, a pénzügyi eszközök referencia-árfolyamainak rögzítését szolgáló, kellően szilárd szabályozás, valamint az ügyletek felfüggesztésére vonatkozó szabályok egyértelműsége.

(28) Ezt az irányelvet a tagállamoknak a hatékony szabályozás követelményeivel összhangban kell értelmezniük és végrehajtaniuk, amely védi a társaságban szavazati jogot biztosító (vagy a jogok gyakorlása vagy átalakítás következtében ilyen jogok biztosítására alkalmas), átruházható értékpapírok tulajdonosainak érdekeit abban az esetben, ha a társaságra vonatkozóan nyilvános vételi ajánlatot tesznek vagy a társaság ellenőrzésének megváltoztatására más javaslatot tesznek. Különösen, ez az irányelv semmilyen módon nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy az e célból általuk alkalmasnak tartott intézkedéseket vezessenek be, illetve alkalmazzanak.

(29) Egy másik társaságra vonatkozó bennfentes információhoz való hozzáférés és ennek nyilvános vételi ajánlattal összefüggésben történő felhasználása az adott társaság feletti ellenőrzés megszerzése vagy az adott társasággal történő egyesülés indítványozása céljából, önmagában nem minősül bennfentes kereskedelemnek.

([1]) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

▼B

(30) Tekintettel arra, hogy a pénzügyi eszközök vétele vagy eladása szükségszerűen magában foglalja az ezek közül valamelyik műveletet elvégezni szándékozó személy előzetes vételi vagy eladási döntését, a vétel vagy eladás végrehajtása önmagában nem tekinthető bennfentes információ felhasználásának.

(31) A nyilvánosan hozzáférhető adatok alapján történő elemzések és becslések nem tekintendők bennfentes információknak, és ezért az ilyen elemzések vagy becslések alapján végrehajtott ügylet önmagában nem tekinthető az ezen irányelv szerinti bennfentes kereskedelemnek.

(32) A tagállamok, a Központi Bankok Európai Rendszere, a nemzeti központi bankok, továbbá az állam által e hatáskörrel felruházott egyéb testületek, illetve az ezek nevében eljáró személyek nem korlátozhatók a monetáris politika, az árfolyampolitika és az államadósság-kezelési politika végrehajtása során.

(33) A pénzügyi eszközök stabilizálása és a saját részvényekre vonatkozó ügyletek részvény-visszavásárlási programok keretében bizonyos körülmények között gazdasági okokból jogosak lehetnek, és emiatt ezek önmagukban nem tekinthetők piaci visszaélésnek. Erre vonatkozóan gyakorlati iránymutatást biztosító közös szabványokat kell kialakítani.

(34) A közösségi pénzügyi piacok integritásának biztosítása érdekében a pénzügyi piacok szélesedő köre, a gyors változás, valamint az új termékek és fejlesztések választéka ennek az irányelvnek a széles körű alkalmazását teszi szükségessé az érintett pénzügyi eszközök és technikák tekintetében.

(35) Ahhoz, hogy a közösségi pénzügyi piacokon egyenlő versenyfeltételeket lehessen teremteni, az ezen irányelvben szereplő rendelkezések földrajzi értelemben széles körű alkalmazására van szükség. Az olyan származtatott eszközök tekintetében, amelyek forgalmazása nem engedélyezett, de amelyek ennek az irányelvnek a hatálya alá tartoznak, az egyes tagállamok hatáskörébe kell utalni a területükön vagy külföldön végrehajtott olyan cselekmények szankcionálását, amelyek olyan alapul szolgáló pénzügyi eszközöket érintenek, amelyeknek a forgalmazása a területükön található vagy működő szabályozott piacon engedélyezett, vagy amelyekre vonatkozóan az ilyen szabályozott piacon történő forgalmazás engedélyezése iránti kérelmet nyújtottak be. Az egyes tagállamok hatáskörébe kell tartoznia ezen túlmenően a területén végrehajtott olyan cselekmények szankcionálásának, amelyek olyan alapul szolgáló pénzügyi eszközöket érintenek, amelyeknek a forgalmazása valamely tagállam szabályozott piacán engedélyezett, vagy amelyekre vonatkozóan az ilyen szabályozott piacon történő forgalmazás engedélyezése iránti kérelmet nyújtottak be.

(36) A különböző feladatokkal megbízott illetékes hatóságok nagy száma a tagállamokban zavart kelthet a gazdasági szereplők között. Minden tagállamban egyetlen illetékes hatóságot kell kijelölni, amely legalább végső felelősséget vállal az ennek az irányelvnek az alapján elfogadott rendelkezések betartásának felügyeletéért, valamint a nemzetközi együttműködésért. Az ilyen hatóságnak közigazgatási hatóságnak kell lennie, amelynek ezáltal biztosított a gazdasági szereplőktől való függetlensége, és ily módon elkerülhetők az összeférhetetlenség esetei. A tagállamoknak a nemzeti joggal összhangban gondoskodniuk kell az illetékes hatóság megfelelő finanszírozásáról. E hatóság számára megfelelő konzultációs mechanizmusnak kell rendelkezésre állnia a nemzeti jogszabályokban történő esetleges változtatásokkal kapcsolatban, például a kibocsátók, a pénzügyi szolgáltatók és a fogyasztók képviselőiből álló tanácsadó bizottság formájában, amelynek révén az illetékes hatóság teljes körűen tájékozódhat ezen érintettek álláspontjáról és aggodalmairól.

▼B

(37) Az egyes tagállamok illetékes hatóságai számára biztosított hatékony eszközök és hatáskörök minimális közös készlete biztosítja a felügyelet hatékonyságát. A piaci vállalkozásoknak és valamennyi gazdasági szereplőnek a saját szintjén szintén hozzá kell járulnia a piac integritásához. A piaci visszaéléssel foglalkozó egyetlen illetékes hatóság kijelölése ebben az értelemben nem zárja ki a hatóság és a piaci vállalkozások közötti együttműködési kapcsolatokat és az illetékes hatóság hatáskörébe tartozó feladatok átruházását annak érdekében, hogy garantált legyen az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezések betartásának hatékony felügyelete.

(38) Annak biztosítása érdekében, hogy a piaci visszaélés elleni közösségi keretrendszer megfelelő legyen, az ezen irányelv alapján megállapított tilalmak és előírások megsértését azonnal fel kell deríteni és szankcionálni kell. E célból a szankcióknak kellő visszatartó erővel kell rendelkezniük, arányban kell állniuk a jogsértés súlyosságával és a szerzett előnyökkel, valamint a szankciókat következetesen kell alkalmazni.

(39) A tagállamoknak a közigazgatási intézkedések és szankciók meghatározásakor szem előtt kell tartaniuk, hogy az egyes tagállamokban érvényes szabályozás bizonyos fokú egységességére van szükség.

(40) A határokon átnyúló tevékenységek növekvő száma az illetékes nemzeti hatóságok közötti jobb együttműködést, az információcsere tekintetében pedig átfogó szabályozást tesz szükségessé. A felügyelet és vizsgálati hatáskörök szervezése az egyes tagállamokban nem akadályozhatja az illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködést.

(41) Mivel a tervezett intézkedés célját – nevezetesen a bennfentes kereskedelem és a piaci manipuláció formájában megvalósuló piaci visszaélés megelőzését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés terjedelme vagy hatásai miatt ez a cél közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Ez az irányelv – az előbb említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban – nem lépi túl a célkitűzés eléréséhez feltétlenül szükséges mértéket.

(42) A pénzügyi piacokon végbemenő változások figyelembevétele érdekében, időről időre az ebben az irányelvben megállapított szabályokra vonatkozó technikai iránymutatásokra és végrehajtási intézkedésekre lehet szükség. A Bizottságot ennek megfelelően fel kell hatalmazni végrehajtási intézkedések elfogadására, azzal a feltétellel, hogy ezek az intézkedések nem módosítják ennek az irányelvnek a lényeges elemeit, és hogy a Bizottság az ezen irányelvben meghatározott elveknek megfelelően jár el a 2001/528/EK bizottsági határozattal ([1]) létrehozott európai értékpapír-bizottsággal folytatott konzultációt követően.

(43) Végrehajtási hatáskörének az ezen irányelvvel összhangban történő gyakorlása során a Bizottságnak a következő elveket kell tiszteletben tartania:

— szükség van a pénzügyi piacok átláthatóságára vonatkozó szigorú normák bevezetése révén a pénzügyi piacok iránti befektetői bizalom biztosítására,

— szükség van arra, hogy a befektetők számára a versengő befektetések széles választéka álljon rendelkezésre, és a befektetőket a körülményeikhez igazított információval és védelemmel lássák el,

([1]) HL L 191., 2001.7.13., 45. o.

▼B

— szükség van annak biztosítására, hogy a független szabályozó hatóságok következetesen érvényesítsék a szabályokat, különösen a gazdasági bűncselekmények elleni küzdelem vonatkozásában,

— szükség van a nagyfokú átláthatóságra, valamint az összes piaci résztvevővel, továbbá az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal folytatott konzultációra,

— szükség van a pénzügyi piacokon az innováció ösztönzésére, hogy e piacok dinamikusak és hatékonyak legyenek,

— szükség van arra, hogy a pénzügyi innováció szoros és reaktív figyelemmel kísérése révén biztosítsák a piac integritását,

— fontos, hogy csökkenjen a tőke költsége és javuljon a tőkéhez való hozzáférési lehetőség,

— a piaci résztvevők (beleértve a kis- és középvállalkozásokat és a kisbefektetőket) hosszú távú költségének és hasznának az egyensúlya a végrehajtási intézkedésekkel összefüggésben,

— szükség van arra, hogy fokozzák az EU pénzügyi piacainak nemzetközi versenyképességét, a nemzetközi együttműködés kiemelten szükséges kiszélesítésének sérelme nélkül,

— szükség van arra, hogy megfelelő alkalommal elfogadott közösségi szabályozással valamennyi piaci résztvevő számára egyenlő versenyfeltételeket alakítsanak ki,

— szükség van a nemzeti piacok közötti különbségek tiszteletben tartására, amennyiben ezek a különbségek nem hatnak ki megengedhetetlen módon az egységes piac koherenciájára,

— szükség van az e téren hatályos más közösségi jogszabályokkal való összhang biztosítására, mivel a tájékoztatás kiegyensúlyozatlansága és az átláthatóság hiánya veszélyeztetheti a piacok működését, és mindenekelőtt sérelmes lehet a fogyasztók és a kisbefektetők számára.

(44) Ez az irányelv tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és betartja azokat az elveket, amelyeknek az elismerését különösen az Európai Unió alapjogi chartája, és különösen annak 11. cikke, valamint az Emberi jogok európai egyezményének 10. cikke tartalmazza. E tekintetben ez az irányelv semmilyen módon nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy alkalmazzák a sajtószabadságra és a tömegtájékoztatásbeli szólásszabadságra vonatkozó alkotmányos szabályaikat,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

1. „Bennfentes információ”: az olyan pontos információ, amelyet nem hoztak nyilvánosságra, és amely közvetlenül vagy közvetve pénzügyi eszközök egy vagy több kibocsátójával, illetve egy vagy több pénzügyi eszközzel kapcsolatos, és amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna a szóban forgó pénzügyi eszközök vagy a kapcsolódó származtatott pénzügyi eszközök árára.

   Az árualapú származtatott termékek vonatkozásában a „bennfentes információ” olyan pontos információ, amelyet nem hoztak nyilvánosságra, és amely közvetlenül vagy közvetve egy vagy több ilyen származtatott eszközzel kapcsolatos, és amelynek közlését az ilyen származtatott eszközök forgalmazásával foglalkozó piacok felhasználói az adott piacok elfogadott piaci gyakorlatával összhangban elvárnak.

▼B

A pénzügyi eszközökkel kapcsolatos megbízások teljesítésével megbízott személyek esetében „bennfentes információ” az az ügyfél által átadott, és az ügyfél folyamatban lévő megbízásához kapcsolódó, pontos információ is, amely közvetlenül vagy közvetve pénzügyi eszközök egy vagy több kibocsátójával, illetve egy vagy több pénzügyi eszközzel kapcsolatos, és amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna a szóban forgó pénzügyi eszközök vagy a kapcsolódó származtatott pénzügyi eszközök árára.

2. „Piaci manipuláció”:

a) olyan ügylet, illetve vételi vagy eladási megbízás,

— amely hamis vagy félrevezető jelzéseket ad, illetőleg valószínűsíthetően adhat a pénzügyi eszközök kínálata, kereslete vagy ára tekintetében, vagy

— amely egy személy vagy egymással összejátszó személyek cselekménye révén a szokásostól eltérő vagy mesterséges szinten rögzíti egy vagy több pénzügyi eszköz árát,

kivéve, ha az a személy, aki az ügyletet megkötötte, illetve a vételi vagy eladási megbízást adta, bizonyítja, hogy szóban forgó eljárása során jogos indokok vezérelték, és hogy az érintett ügylet vagy megbízás megfelel az érintett szabályozott piac elfogadott piaci gyakorlatának;

b) olyan ügylet, illetve vételi vagy eladási megbízás, amelyben fiktív eszközökhöz vagy bármilyen más formájú megtévesztéshez, manipulációhoz folyamodnak;

c) olyan információk terjesztése az internetet is magában foglaló tömegtájékoztatásban, vagy bármilyen más eszközzel, amely információk pénzügyi eszközök tekintetében hamis vagy félrevezető jelzéseket adnak vagy valószínűsíthetően adhatnak, beleértve híresztelések és hamis vagy félrevezető hírek terjesztését, amennyiben az a személy, aki ilyeneket terjesztett, tudta vagy neki tudnia kellett volna, hogy az információ hamis vagy félrevezető. Az újságírók esetében, amennyiben újságírói minőségükben járnak el, az ilyen információterjesztést – a 11. cikk sérelme nélkül – a szakmájukra irányadó szabályok figyelembevételével kell elbírálni, kivéve ha ezek a személyek közvetlenül vagy közvetve előnyre vagy haszonra tesznek szert az adott információk terjesztéséből.

A fenti a), b) és c) pontban megadott alapvető meghatározásokra különösen a következő példák adhatók:

— valamely személy vagy egymással összejátszó személyek olyan magatartása, amely pénzügyi eszköz kínálata vagy kereslete tekintetében erőfölény biztosítására irányul, és közvetlenül vagy közvetve a vételi vagy eladási árak rögzítését vagy más tisztességtelen kereskedési feltételek kialakítását eredményezi,

— pénzügyi eszközök vétele vagy eladása a piac zárásakor, amelynek az a hatása, hogy félrevezeti a záróárfolyamok alapján eljáró befektetőket,

— a hagyományos vagy az elektronikus tömegtájékoztatáshoz való alkalmi vagy rendszeres hozzáférés kihasználása valamely pénzügyi eszközre (vagy közvetve a kibocsátójára) vonatkozó vélemény kinyilvánítása révén, miután az így eljáró személy előzőleg pozíciót szerzett e pénzügyi eszköz vonatkozásában, és utóbb az általa kinyilvánított véleménynek az adott pénzügyi eszköz árára gyakorolt hatását kihasználva tesz szert haszonra anélkül, hogy egyidejűleg megfelelően és eredményesen nyilvánosságra hozta volna ezt az összeférhetetlenséget.

▼B

A piaci manipuláció fogalommeghatározásait a gyakorlatban piaci manipulációként megjelenő új tevékenységi formákra történő kiterjesztésük céljából ki kell igazítani.

3. „Pénzügyi eszköz”:

— az értékpapír-befektetési szolgáltatásokról szóló, 1993. május 10-i 93/22/EGK tanácsi irányelvben ([1]) meghatározott átruházható értékpapírok,

— részesedés kollektív befektetési vállalkozásban,

— pénzpiaci eszközök,

— határidős ügyletek, beleértve az egyenértékű készpénz-elszámolású eszközökre vonatkozókat,

— határidős kamatláb-megállapodások,

— kamatláb-, deviza- és törzsrészvény-swap,

— az e kategóriákba tartozó bármely eszköz vételének vagy eladásának opciója, beleértve az egyenértékű készpénz-elszámolású eszközöket. Ez a kategória különösen a deviza- és a kamatlábopciókra vonatkozik,

— árualapú származtatott eszközök,

— bármilyen más eszköz, amelynek a forgalmazását valamely tagállambeli szabályozott piacon engedélyezték, vagy amelyre vonatkozóan az ilyen piacon történő forgalmazás engedélyezése iránti kérelmet nyújtottak be.

4. „Szabályozott piac”: a 93/22/EGK irányelv 1. cikkének (13) bekezdésében meghatározott piac.

▼M1

5. „Elfogadott piaci gyakorlatok”: olyan gyakorlatok, amelyeket egy vagy több pénzügyi piacon ésszerűen elvárnak, és amelyeket az illetékes hatóság a Bizottság által a 17. cikk (2a) bekezdésében megállapított ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadott iránymutatással összhangban elfogad.

▼B

6. „Személy”: bármilyen természetes és jogi személy.

7. „Illetékes hatóság”: a 11. cikkel összhangban kijelölt illetékes hatóság.

A pénzügyi piacok alakulásának figyelembevétele és ezen irányelv Közösségen belüli egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság ►M1 ———— ◄ – végrehajtási intézkedéseket fogad el e cikk 1., 2. és 3. pontjára vonatkozóan. ►M1 Mivel az említett intézkedések ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, azokat a 17. cikk (2a) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. ◄

2. cikk

(1) A tagállamok megtiltják minden, a második albekezdésben említett személynek, aki bennfentes információkkal rendelkezik, hogy ezeket az információkat felhasználja oly módon, hogy közvetlenül vagy közvetve, saját vagy harmadik személy javára az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközöket vegyen vagy adjon el, illetve kíséreljen meg venni vagy eladni.

Az első albekezdést kell alkalmazni minden olyan személyre, aki a következők folytán került a bennfentes információ birtokába:

([1]) HL L 141., 1993.6.11., 27. o. A legutóbb a 2000/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 290., 2000.11.17., 27. o.) módosított irányelv.

▼B

a) a kibocsátó igazgatási, irányító vagy felügyeleti testületében való tagsága folytán; vagy

b) a kibocsátó tőkéjében való részesedése folytán; vagy

c) mert hozzáfér ilyen információkhoz beosztása, foglalkozása vagy feladatai végzése folytán; vagy

d) mert bűncselekményt követett el.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett személy jogi személy, az abban a bekezdésben megállapított tilalmat azokra a természetes személyekre is alkalmazni kell, akik részt vesznek az érintett jogi személy javára lebonyolítandó ügyletekre vonatkozó döntések meghozatalában.

(3) Ez a cikk nem alkalmazandó azokra az ügyletekre, amelyeket pénzügyi eszközök vételére vagy eladására vonatkozó, esedékessé váló kötelezettség teljesítése kapcsán hajtanak végre, amennyiben ez a kötelezettség olyan megállapodásból ered, amelyet azt megelőzően kötöttek meg, hogy az érintett személy a bennfentes információ birtokába jutott.

3. cikk

A tagállamok a 2. cikkben meghatározott tilalom által érintett minden személynek megtiltják a következőket:

a) bennfentes információ szolgáltatása bármilyen másik személynek, kivéve ha ezt az információt beosztása, foglalkozása vagy feladatai szokásos végzése keretében szolgáltatja;

b) bennfentes információ alapján másik személy részére arra vonatkozó tanácsadás, vagy másik személy rábírása arra, hogy olyan pénzügyi eszközöket vegyen vagy adjon el, amelyekre az ilyen információ vonatkozik.

4. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a 2. és a 3. cikket alkalmazzák azokra az e cikkekben említett személyektől eltérő más személyekre is, akik bennfentes információ birtokában vannak, és tudják, vagy tudniuk kellett volna, hogy a szóban forgó információ bennfentes információ.

5. cikk

A tagállamok mindenkinek megtiltják a piaci manipulációt.

6. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi eszközök kibocsátói a lehető leghamarabb tájékoztassák a nyilvánosságot az említett kibocsátókat közvetlenül érintő bennfentes információkról.

A tagállamok – az első albekezdés rendelkezéseinek való megfelelés érdekében hozott intézkedések sérelme nélkül – gondoskodnak arról, hogy a kibocsátók megfelelő időtartamra elhelyezzenek internetoldalaikra minden olyan bennfentes információt, amelyet kötelesek nyilvánosságra hozni.

(2) A kibocsátó – jogos érdekei sérelmének megelőzése érdekében – saját felelősségére késleltetheti a bennfentes információk (1) bekezdésben említett nyilvánosságra hozatalát, feltéve, hogy nem valószínű, hogy ez a késleltetés félrevezeti a nyilvánosságot, és feltéve, hogy a kibocsátó képes biztosítani a szóban forgó információ bizalmasságát. A tagállamok megkövetelhetik a kibocsátótól, hogy haladéktalanul tájékoztassa az illetékes hatóságot a bennfentes információ nyilvánosságra hozatalának késleltetésére vonatkozó döntésről.

▼B

(3) A tagállamok megkövetelhetik, hogy amikor egy kibocsátó, illetve a nevében vagy a javára eljáró személy – a 3. cikk a) pontjában említettek szerint, beosztása, foglalkozása vagy feladatai szokásos végzése során – harmadik félnek bennfentes információt szolgáltat ki, szándékos információszolgáltatás esetén ezzel egyidejűleg, nem szándékos információszolgáltatás esetén pedig haladéktalanul teljes mértékben és ténylegesen hozza nyilvánosságra ezt az információt.

Az első albekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók, ha az információt megszerző személyt titoktartási kötelezettség terheli, függetlenül attól, hogy ez a kötelezettség törvényen, rendeleten, létesítő okiraton vagy szerződésen alapul-e.

A tagállamok megkövetelik, hogy a kibocsátók, illetve a nevükben vagy javukra eljáró személyek készítsenek listát azokról az általuk munkaszerződés alapján vagy más módon foglalkoztatott személyekről, akik bennfentes információkhoz férnek hozzá. A kibocsátóknak, illetve a nevükben vagy javukra eljáró személyeknek ezt a listát rendszeresen frissíteniük, és az illetékes hatóság kérésére a részére továbbítaniuk kell.

(4) A pénzügyi eszközök kibocsátójánál vezetői feladatokat ellátó személyeknek és adott esetben a velük szoros kapcsolatban álló személyeknek legalább értesíteniük kell az illetékes hatóságot a saját javukra bonyolított, az adott kibocsátó részvényeire vagy az e részvényekhez kapcsolódó származtatott vagy más pénzügyi eszközökre vonatkozóan kötött ügyletek létezéséről. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen ügyletekre vonatkozó információk – legalább egyedileg – a lehető leghamarabb és nehézség nélkül a nyilvánosság rendelkezésére álljanak.

(5) A tagállamok gondoskodnak a megfelelő szabályozásról annak biztosítására, hogy a forgalmazási csatornáknak vagy a nyilvánosságnak szánt, pénzügyi eszközökre vagy pénzügyi eszközök kibocsátóira vonatkozó elemzéseket készítő vagy terjesztő személyek, és a befektetési stratégiával kapcsolatos tanácsadást vagy javaslatot tartalmazó más tájékoztatókat készítő, illetve terjesztő személyek megfelelő gondossággal járjanak el ezeknek az információknak a tisztességes ismertetése tekintetében, és feltárják érdekeiket vagy jelezzék összeférhetetlenségüket azokkal a pénzügyi eszközökkel kapcsolatban, amelyekre az információk vonatkoznak. E szabályozás részleteiről tájékoztatni kell a Bizottságot.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a piacok működtetői a manipulatív piaci gyakorlatok megelőzésére és felderítésére irányuló strukturális rendelkezéseket fogadjanak el.

(7) Az illetékes hatóság az (1)–(5) bekezdésnek való megfelelés biztosítása céljából minden szükséges intézkedést megtehet a nyilvánosság megfelelő tájékoztatása érdekében.

(8) A pénzügyi piacokra valószínűsíthetően jelentős hatást gyakorló statisztikákat terjesztő közintézmények e statisztikákat tisztességes és átlátható módon terjesztik.

(9) A tagállamok megkövetelik, hogy minden olyan személy, aki foglalkozásszerűen köt pénzügyi eszközökre vonatkozó ügyleteket, és akiben okkal merül fel az a gyanú, hogy valamely ügylet kimerítheti a bennfentes kereskedelem vagy a piaci manipuláció fogalmát, haladéktalanul értesítse az illetékes hatóságot.

(10) A pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele és ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság ►M1 ———— ◄ – végrehajtási intézkedéseket fogad el a következők tekintetében:

— a bennfentes információk (1) és (3) bekezdésben említett megfelelő nyilvánosságra hozatalára vonatkozó technikai szabályok,

— a bennfentes információk nyilvánosságra hozatalának a (2) bekezdésben említett késleltetésével kapcsolatos technikai szabályok,

▼B

— a (2) bekezdés második mondatának alkalmazása tekintetében a közös megközelítést elősegítő technikai szabályok,

— azok a feltételek, amelyek mellett – a 3) bekezdésben említettek szerint – a kibocsátóknak vagy a nevükben eljáró egységeknek el kell készíteniük az általuk foglalkoztatott és bennfentes információkhoz hozzáférő személyek listáját, továbbá azok a feltételek, amelyek mellett az ilyen listákat frissíteni kell,

— a (4) bekezdésben említett nyilvánosságra hozatali kötelezettséggel terhelt személyek kategóriái, és az ügyleteknek azok a jellemzői, beleértve az ügylet nagyságát, amelyek ezt a kötelezettséget maguk után vonják, valamint az illetékes hatóságnak történő bejelentés technikai szabályai,

— technikai szabályok az (5) bekezdésben említett, különféle kategóriákba tartozó személyek esetében az elemzések és más, befektetési stratégiával kapcsolatos tanácsadást tartalmazó tájékoztatók tárgyilagos ismertetésére vonatkozóan, valamint az (5) bekezdésben említett külön érdekek vagy összeférhetetlenség közlésére vonatkozóan. Az ilyen szabályokban figyelembe kell venni az újságírói hivatásra irányadó, az önszabályozást is magukban foglaló szabályokat,

— a (9) bekezdésben említett személyek által az illetékes hatóságnak tett bejelentésekre irányadó technikai szabályok.

▼M1

Mivel az említett intézkedések ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, azokat a 17. cikk (2a) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

7. cikk

Ez az irányelv nem alkalmazható azokra az ügyletekre, amelyeket monetáris, árfolyam- vagy államadósság-kezelési politikája következtében hajt végre egy tagállam, a Központi Bankok Európai Rendszere, egy nemzeti központi bank vagy bármely más hivatalosan kijelölt testület, illetve bármely, nevükben eljáró személy. A tagállamok ezt a mentességet államadósságaik kezelése tekintetében kiterjeszthetik szövetségi államaikra vagy ezeknek megfelelő helyi hatóságaikra.

8. cikk

Az ebben az irányelvben meghatározott tilalmak nem alkalmazhatók a részvény-visszavásárlási programok keretében bonyolított, saját részvényekre vonatkozó ügyletekre, sem a pénzügyi eszközök stabilizálására, feltéve hogy az ilyen ügyleteket ►M1 ——— ◄ végrehajtási intézkedésekkel összhangban hajtják végre. ►M1 Mivel az említett intézkedések ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, azokat a 17. cikk (2a) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. ◄

9. cikk

Ezt az irányelvet kell alkalmazni az olyan pénzügyi eszközökre, amelyek forgalmazását legalább egy tagállam szabályozott piacán engedélyezték, vagy amelyekre vonatkozóan az ilyen piacon történő forgalmazás engedélyezése iránti kérelmet nyújtottak be, függetlenül attól, hogy magát az ügyletet ezen a piacon bonyolítják-e le.

A 2., 3. és 4. cikket alkalmazni kell az olyan pénzügyi eszközökre is, amelyek forgalmazása egyik tagállam szabályozott piacán sem engedélyezett, de amelyeknek az értéke az (1) bekezdésben említett pénzügyi eszköz értékétől függ.

▼B

A 6. cikk (1)–(3) bekezdése nem alkalmazható az olyan kibocsátókra, amelyek nem kérték, vagy nem hagyták jóvá pénzügyi eszközeik valamely tagállam szabályozott piacán történő forgalmazásának engedélyezését.

10. cikk

A tagállamok az ebben az irányelvben meghatározott tilalmakat és előírásokat alkalmazzák a következőkre:

a) a területükön vagy külföldön végrehajtott olyan cselekmények, amelyek olyan pénzügyi eszközöket érintenek, amelyeknek a forgalmazása a területükön található vagy működő szabályozott piacon engedélyezett, vagy amelyekre vonatkozóan az ilyen szabályozott piacon történő forgalmazás engedélyezése iránti kérelmet nyújtottak be;

b) a területükön végrehajtott olyan cselekmények, amelyek olyan pénzügyi eszközöket érintenek, amelyeknek a forgalmazása valamely tagállam szabályozott piacán engedélyezett, vagy amelyekre vonatkozóan az ilyen szabályozott piacon történő forgalmazás engedélyezése iránti kérelmet nyújtottak be.

11. cikk

Az igazságügyi szervek hatáskörének sérelme nélkül, minden tagállam egyetlen közigazgatási hatóságot jelöl ki, amelynek hatásköre az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezések alkalmazásának biztosítására terjed ki.

A tagállamok a nemzeti jogszabályokban történő esetleges változtatásokkal kapcsolatban a piaci résztvevőkkel folytatandó hatékony konzultációra vonatkozó szabályokat és eljárásokat alakítanak ki. E szabályozás magában foglalhatja az egyes illetékes hatóságokon belüli tanácsadó bizottságok létrehozását, amelyek összetételének a lehető legnagyobb mértékben tükröznie kell a piaci résztvevők – köztük a kibocsátók, pénzügyi szolgáltatók és fogyasztók – sokféleségét.

12. cikk

(1) Az illetékes hatóság a feladatai ellátásához szükséges valamennyi felügyeleti és vizsgálati jogosítvánnyal rendelkezik. Hatáskörét a következőképpen gyakorolja:

a) közvetlenül; vagy

b) más hatóságokkal vagy a piaci vállalkozásokkal együttműködve; vagy

c) oly módon, hogy felelősségét megtartva a fenti más hatóságokra vagy piaci vállalkozásokra ruházza át hatáskörét; vagy

d) az illetékes igazságügyi szervekhez benyújtott kérelem útján.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskört a 6. cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül a nemzeti joggal összhangban kell gyakorolni, és e hatáskör legalább a következő jogosítványokat foglalja magában:

a) betekintés bármilyen iratba és arról másolat beszerzése;

b) tájékoztatás kérése bárkitől, beleértve az olyan személyeket, akik egymást követően megbízásokat közvetítenek vagy az érintett ügyleteket bonyolítják, valamint ezek megbízóit, továbbá szükség esetén az ilyen személyek beidézése és kihallgatása;

c) helyszíni vizsgálatok végrehajtása;

d) meglévő rögzített telefonbeszélgetések és meglévő adatforgalmi nyilvántartások bekérése;

▼B

e) az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezésekkel ellentétes gyakorlat abbahagyásának megkövetelése;

f) az érintett pénzügyi eszközök forgalmazásának felfüggesztése;

g) vagyontárgyak zárolásának és/vagy lefoglalásának indítványozása;

h) a szakmai tevékenységtől való ideiglenes eltiltás indítványozása.

(3) Ez a cikk nem sérti a szakmai titoktartásra vonatkozó nemzeti jogi rendelkezéseket.

13. cikk

A szakmai titoktartás kötelezettsége mindazokat a személyeket terheli, akiket az illetékes hatóság, illetve olyan hatóság vagy piaci vállalkozás foglalkoztat vagy foglalkoztatott, amelyre az illetékes hatóság hatáskört ruházott át, beleértve az illetékes hatóság által felhatalmazott könyvvizsgálókat és szakértőket. A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk – törvényben megállapított ellenkező rendelkezés hiányában – semmilyen más személlyel, illetve hatósággal nem közölhetők.

14. cikk

(1) A tagállamok – a büntetőjogi szankciók alkalmazásához való joguk sérelme nélkül – nemzeti jogukkal összhangban biztosítják, hogy az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezések megsértéséért felelős személyek ellen megfelelő közigazgatási intézkedésre, illetve közigazgatási szankció alkalmazására kerüljön sor. A tagállamok biztosítják, hogy ezek az intézkedések hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek.

(2) A Bizottság a 17. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően – tájékoztatásul – elkészíti az (1) bekezdésben említett közigazgatási intézkedések és szankciók listáját.

(3) A tagállamok meghatározzák a 12. cikk hatálya alá tartozó vizsgálatban való együttműködés megtagadása esetén alkalmazandó szankciókat.

(4) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy az illetékes hatóság nyilvánosságra hozhat minden olyan intézkedést, illetve szankciót, amelyet az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezések megsértése miatt alkalmazni fognak, kivéve ha ez a nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.

15. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság által hozott határozatok bíróság előtt megtámadhatók legyenek.

16. cikk

(1) Az illetékes hatóságok – ha feladataik ellátásához szükséges – az ebben az irányelvben vagy nemzeti jogukban meghatározott hatáskörükkel élve együttműködnek egymással. Az illetékes hatóságok segítséget nyújtanak más tagállamok illetékes hatóságainak. Ez különösen az információcserében és a vizsgálati tevékenységek során való együttműködésben nyilvánul meg.

(2) Az illetékes hatóságok kérésre haladéktalanul rendelkezésre bocsátják az (1) bekezdésben említett célból szükséges információkat. Az az illetékes hatóság, amelyhez ilyen megkeresés érkezik, szükség esetén azonnal megteszi a szükséges intézkedéseket a kért információk beszerzése érdekében. Ha a megkeresett illetékes hatóság nem tudja azonnal átadni a kért információkat, ennek okairól értesíti a megkereső illetékes hatóságot. A megkeresés alapján átadott információkra szakmai

▼B

titoktartási kötelezettség vonatkozik, amely az információkat átvevő illetékes hatóság alkalmazásában álló vagy általa korábban alkalmazott személyeket terheli.

Az illetékes hatóságok a következő esetekben tagadhatják meg az információk átadására vonatkozó megkeresés teljesítését:

— ha az információ közlése károsan befolyásolhatja a megkeresett tagállam szuverenitását, biztonságát vagy közrendjét,

— ha ugyanezen ügyletek tekintetében és ugyanezen személyek ellen a megkeresett tagállamban már megindult a jogi eljárás, vagy

— ha a megkeresett tagállamban már jogerős bírósági határozatot hoztak az ugyanezeket az ügyleteket elkövető ilyen személyek ellen.

Ilyen esetben ennek megfelelően értesítik a megkereső illetékes hatóságot, és számára a lehető legrészletesebb tájékoztatást nyújtják az eljárásra vagy a határozatra vonatkozóan.

A Szerződés 226. cikkének sérelme nélkül, az az illetékes hatóság, amelynek az információkérése alapján nem járnak el ésszerű időn belül, vagy amelynek az információkérését elutasítják, ezt bejelentheti az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságának, amely a gyors és eredményes megoldás érdekében tanácskozást tart.

Az (1) bekezdés alapján információt szerző illetékes hatóságok – azoknak a kötelezettségeknek a sérelme nélkül, amelyek a büntetőjog szerinti bírósági eljárások során őket terhelik –, ezt az információt csak az ezen irányelv hatálya alá tartozó feladataik gyakorlása érdekében és az e feladatok gyakorlásához kifejezetten kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárásokkal összefüggésben használhatják fel. Amennyiben azonban az információt közlő illetékes hatóság beleegyezik, az információt átvevő hatóság az információt más célra is felhasználhatja, vagy továbbíthatja más államok illetékes hatóságainak.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság meg van győződve arról, hogy egy másik tagállam területén ennek az irányelvnek a rendelkezéseivel ellentétes cselekményeket hajtanak vagy hajtottak végre, vagy hogy ilyen cselekmények valamely másik tagállam területén található szabályozott piacon forgalmazott pénzügyi eszközöket érintenek, erről a lehető legkonkrétabb formában értesíti a másik tagállam illetékes hatóságát. A másik tagállam illetékes hatósága megteszi a szükséges intézkedéseket. Tájékoztatja az értesítő illetékes hatóságot az eredményről, és amennyire lehetséges, a jelentős közbenső fejleményekről. Ez a bekezdés nem sérti annak az illetékes hatóságnak a hatáskörét, amely az információt továbbította. A különféle tagállamoknak a 10. cikk szempontjából illetékes hatóságai konzultálnak egymással az intézkedésüket követő javasolt fellépésről.

(4) Az egyik tagállam illetékes hatósága kérheti, hogy egy másik tagállam illetékes hatósága ez utóbbinak a területén vizsgálatot folytasson le.

Kérheti továbbá, hogy engedélyezzék saját tisztviselői számára, hogy a vizsgálat során elkísérhessék a másik tagállam illetékes hatóságának tisztviselőit.

A vizsgálat azonban mindvégig annak a tagállamnak az általános ellenőrzése alá tartozik, amelynek a területén lefolytatják.

Az illetékes hatóság megtagadhatja az első albekezdésben előírt vizsgálat lefolytatására irányuló megkeresés teljesítését, vagy az arra vonatkozó kérést, hogy tisztviselőit a második albekezdésben előírtak szerint egy másik tagállam illetékes hatóságának tisztviselői kísérjék, amennyiben az ilyen vizsgálat hátrányosan érintheti a megkeresett állam szuverenitását, biztonságát vagy közrendjét, illetve amennyiben a megkeresett állam hatóságai előtt ugyanazon cselekmények tekintetében és ugyanazokkal a személyekkel szemben már bírósági eljárást kezdeményeztek, illetve ha a megkeresett államban az ilyen személyekkel kapcsolatban ugyanazon cselekmények miatt már jogerős ítéletet hoztak.

▼B

Ilyen esetben ennek megfelelően értesíteni kell a megkereső illetékes hatóságot, és az értesítésben a lehető legrészletesebb tájékoztatást kell adni az eljárásra, illetve az ítéletre vonatkozóan.

A Szerződés 226. cikke rendelkezéseinek sérelme nélkül, az az illetékes hatóság, amelynek a vizsgálat indítására vonatkozó kérelme alapján, vagy az annak engedélyezésére vonatkozó kérelme alapján, hogy tisztviselői elkísérhessék a másik tagállam illetékes hatóságának tisztviselőit, nem járnak el ésszerű időn belül, vagy amelynek a kérelmét elutasítják, ezt bejelentheti az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságának, amely a gyors és hatékony megoldás érdekében tanácskozást tart.

▼M1

(5) A Bizottság a 17. cikk (2) bekezdésében megállapított szabályozási bizottsági eljárással összhangban végrehajtási intézkedéseket fogad el az e cikkben említett információcserével és határokon átnyúló vizsgálatokkal összefüggő munkaeljárásokra vonatkozóan.

▼B

17. cikk

(1) A Bizottságot a 2001/528/EK határozattal létrehozott európai értékpapír-bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Amennyiben erre a bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire, feltéve hogy az ennek az eljárásnak megfelelően elfogadott végrehajtási intézkedések nem módosítják ennek az irányelvnek a lényegi rendelkezéseit.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

▼M1

(2a) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(3) 2010. december 31-ig, majd ezt követően legalább háromévente a Bizottság megvizsgálja a végrehajtási hatásköreire vonatkozó rendelkezéseket, és az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszt egy jelentést e hatáskörök működéséről. A jelentés különösen azt vizsgálja, hogy szükséges-e a Bizottságnak javaslatot tennie ezen irányelv módosítására a ráruházott végrehajtási hatáskörök megfelelő mértékének biztosítása érdekében. A módosítás esetleges szükségességére vonatkozó következtetéshez részletes indokoló nyilatkozatot kell csatolni. Szükség esetén a jelentéshez jogalkotási javaslatot kell fűzni a Bizottságra végrehajtási hatásköröket ruházó rendelkezések módosítása céljából.

▼B

18. cikk

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2004. október 12-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

19. cikk

A 11. cikk nem érinti annak a lehetőségét, hogy valamely tagállam külön jogi és közigazgatási szabályozást alakítson ki azon tengerentúli európai területek számára, amelyeknek a külkapcsolataiért felel.

▼B

20. cikk

A 89/592/EGK irányelv, valamint az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról szóló, 2001. május 28-i 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 68. cikkének (1) bekezdése és 81. cikkének (1) bekezdése ezen irányelv hatálybalépésétől kezdődően hatályát veszti ([1]).

21. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

22. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

([1]) HL L 184., 2001.7.6., 1. o.